

[Krog Hansen.]

i det udvalg, som har afgivet den foreliggende betænkning, har da heller ikke stukket ret meget af fra den normale form inden for kommunalfolkenes kreds. Det var jo sådan, at der lige til det sidste øjeblik blev spurgt om forskellige ting, og der blev stillet ændringsforslag, og det skal da også nok vise sig, at der mellem anden og tredje behandling kommer yderligere nye ting frem; sådan skal det vel også være, når det drejer sig om så vigtig en ting som den demokratiske styreform ude i kommunerne. Der dukker hele tiden nye momenter op, som må indgå i vurderingen.

På trods af at jeg erkender, at der formentlig i det kommende år må ske en revision af denne lov, må jeg udtrykke min glæde over, at vi nu har fået dette lovforslag frem til en andenbehandling. Det er jo den første andenbehandling, på trods af at der har været flere førstebehandlinger, og på trods af at lovforslaget har været behandlet i udvalg gennem 3 år.

Jeg tror, at man ude i kommunerne er glad over, at dette lovforslag nu bliver vedtaget. Man har jo flere steder gået og ventet på at revidere de lokale vedtægter, fordi man ikke ønskede, at der skulle være visse modstridende punkter i forbindelse med vedtægterne og så loven om kommunernes styrelse. Og ud over de bemærkninger, jeg er kommet med her, og som vel nok kan tolkes som udtryk for en vis tilfredshed med lovforslaget, vil jeg komme med nogle bemærkninger i forbindelse med ændringsforslagene. Det er bemærkninger, som nogenlunde svarer til dem, jeg kom med ved første behandling, men jeg synes, der er kommet nogle ting frem, som må uddybes.

Ved første behandling gav jeg udtryk for, at vi ikke kunne være bekendt, at der var visse kategorier af befolkningen, der ikke kunne deltage i det kommunale arbejde på grund af deres indtægtstab i forbindelse med arbejdet. Ministeren gav i sin replik udtryk for en positiv indstilling til de af mig nævnte problemer, men på trods af denne positive indstilling viste det sig i det første samråd, som vi havde med ministeren, at det var meget vanskeligt at finde en løsning på problemet. Det er derfor dobbelt glædeligt, at ministeren fandt en forholdsvis tilfredsstillende ordning, efter at vi under mere

hyggelige former havde haft lejlighed til endnu en gang at drøfte det igennem ude på Frederiksberg rådhus. Om ikke andet, så bekræfter det i hvert fald, at det danske demokrati er bygget op over kaffekopperne. Men alvorlig talt tror jeg, at vi her har fundet en løsning, som i det store og hele vil kunne tilfredsstille de lønmodtagere, som har haft et løntab; de vil nu kunne få det dobbelte af det normale diætbeløb.

Et andet ændringsforslag, som er stillet af ministeren, er jeg derimod knap så begejstret for. Jeg vil stemme for det, men tage det forbehold, at jeg vil følge udviklingen nøje på dette område. Det drejer sig om ændringsforslag nr. 6 til § 15, stk. 2, hvori det siges, at et medlem skal have forfald i 2 måneder, før stedfortræderen indkaldes. Ifølge det oprindelig fremsatte lovforslag skulle et medlem kun have forfald i én måned, for at stedfortræderen blev indkaldt. Det er altså en skærpelse, og jeg tror, det er en skærpelse, som mange gerne ville have undværet. Som begrundelse for skærpelsen har man angivet, at der ville blive for lidt stabilitet i byrådets arbejde, hvis der skulle indkaldes suppleanter efter 1 måneds forløb. Jeg føler mig ikke helt overbevist om argumentets rigtighed, men er som sagt foreløbig indstillet på at se reglen fungere i praksis og vil altså stemme for det stillede ændringsforslag.

I det hele taget kan jeg anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag, fraregnet ændringsforslagene vedrørende de paragraffer, der tillige berøres af mine ændringsforslag. Og det ville jo have været rart, hvis jeg også kunne have taget visse ordføreres udtalelser til indtægt for de ændringsforslag, jeg har stillet. Det ville have været rart, om de havde været en lille smule mere positive. For jeg tror, alle må erkende, at de tanker, der ligger i mine ændringsforslag, er man ikke helt fremmed over for i udvalget. Det er jo sådan, at man i mere eller mindre udstrækning er enig med mig i visse af mine synspunkter. Tydeligst kan man vel se det af de radikales mindretalsudtalelse i betænkningen, hvor de siger, at man gerne havde set, at kommunalbestyrelsens medlemsantal var blevet forhøjet fra 25 til 29. Og jeg kan ikke bare mig for at spørge de radikale, hvorfor de så egentlig ikke stemmer for det ændringsforslag, som jeg har